

Kl. 13:45

Karen Hækkerup (S):

Ja, i særlige situationer, og det er det, som hr. Tom Behnke rigtig siger, at det kan være læger og advokater, men det er jo ikke, hvis det bare er alle mulige andre. Så jeg vil sådan set sige, at jeg ikke synes, at fru Line Barfod prøver at tegne et skræmmeksempel. Jeg synes måske bare, at hr. Tom Behnke misforstod det, som fru Line Barfod sagde – hvis jeg må være mellemmand.

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordførelsen. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:46

(Ordfører)**Peter Skaarup (DF):**

Regeringens forslag, L 124, og Dansk Folkepartis forslag, B 3, har egentlig samme indlysende sigte, ikke mindst i den situation, vi står i lige i øjeblikket, med en omsiggribende bande kriminalitet, hvor det er vigtigt at udstyre politi og domstole med så gode redskaber som muligt.

Et af de redskaber er jo, som det står i begge forslag, at politiet skal kunne få en retskendelse til at aflytte alle en persons telefoner, også selv om vedkommende anskaffer dem ved hjælp af taletidskort og altså skifter telefon hele tiden. Og det er vel at mærke uden at skulle indhente en ny kendelse, sådan som reglerne er i dag, hvor man skal gå til retten, hver gang man skal aflytte en ny telefon.

Man må jo sige, at det i den tid, vi lever i nu, hvor teknologien har udviklet sig, er en gammel dags regel, som vi skal se at få lavet om på, og derfor er det også godt, at der er et bredt flertal her i Folketinget, der ønsker at gennemføre den ændring – regeringen og Dansk Folkeparti støtter det, og jeg har også hørt, at Socialdemokraterne vil være med til det, så det er godt. Jeg er lidt mere usikker på De Radikale, Enhedslisten og SF, men vi kommer til at høre, hvor de partier står henne.

Regeringens forslag må jo i øvrigt være inspireret af det forslag, B 3, som Dansk Folkeparti har fremsat, for det blev allerede fremsat den 8. oktober sidste år, 2008, og regeringen fremsatte så et forslag den 4. februar i år. Det er jo fint, at man lytter til det, som bliver sagt og skrevet, også i form af beslutningsforslag fra Dansk Folkepartis side.

Forskellen på de to forslag er så, at B 3 samtidig udvider aflytningstidsrummet fra 4 uger til maksimalt 8 uger ad gangen. Det forslag har regeringen så ikke med – det er åbenbart ikke en forglemmelse, kan jeg forstå på ministeren, men man vil godt lige være helt sikker på, hvad man gør, før man eventuelt går i retning af de 8 uger. Samtidig vil jeg også sige, at jeg syntes det var positivt, at ministeren sagde, at hvis der ser ud til at være et ønske om, at man får udvidet den tid igen for at lette politiets arbejde, så er man villig til fra regeringens side at kigge på det, og vi vil selvfølgelig bruge udvalgsbehandlingen på at få efterprøvet, om ikke det er et ønske, som næres mange steder i de afdelinger hos politiet, der bekæmper den organiserede kriminalitet.

Man kan selvfølgelig sige, at der er tale om en mindre praktisk ting, når vi ønsker det her, og ideen er jo simpelt hen, at politiet ikke hver måned skal rende i retten for at få tilladelsen fornyet, men kun gøre det hver anden måned. Dansk Folkeparti synes altså, at retterne har nok af også mindre sager at tage sig af – ikke mindst i øjeblikket, hvor der er store sagsbunker hos domstolene – og derfor er det udmærket, hvis politiet ikke skal overrende retten med den slags henvendelser, som der er tale om her.

Hvis aflytningen ikke er aktuel efter 5 uger, enten fordi man har fået de oplysninger, man skulle bruge for at kunne køre en sag, eller fordi det måske viser sig, at der ikke noget om snakken, så kan politiet jo bare stoppe den aflytning efter de 5 uger, og så udløber tilladelsen efter 8 uger, og så er den ikke længere. Så set med mine øjne er det jo egentlig ikke det store problem at give politiet den mulighed for at indhente tilladelser for 8 uger ad gangen, men derfor kan vi jo alligevel godt kigge på det under udvalgsbehandlingen, for der skal jo være flertal i Folketinget for at kunne ændre den del af lovgivningen, det er der jo ingen tvivl om.

Så er der nogle, der spørger, om det her ikke giver adgang til at aflytte langt flere personer – det hørte jeg lidt en klang af hos Enhedslisten – og det svarer regeringen og andre måske at det ikke gør, men at det giver anledning til, at man kan smidiggøre de processer, der foregår i dag i forbindelse med de samme personer. Jeg vil så godt gå skridtet videre og sige, at det måske alligevel giver adgang til, at politiet kan aflytte flere personer, og det er, fordi jeg faktisk tror, at den smidiggørelse, der er tale om her, vil gøre, at det bliver nemmere for politiet at overskue at stå for det her område.